VYER

ÖFVER

TILL SALU VARANDE

LAND

TILLHÖRANDE

Burlington & Missouri River Jernvägsbolag

I

JOWA OCH NEBRASKA

UTI

GÖTEBORG.
Tryckt hos J. A. Granberg.
1873.

Ur KB:s samlingar
Digitaliserad år 2013
National Library of Sweden

Utvandr.

VYER

ÖFVER

TILL SALU VARANDE

LAND

TILLHÖRANDE

Burlington & Missouri River Jernvägsbolag

I

JOWA OCH NEBRASKA

UTI

FÖRENTA STATERNA.

NORDAMERIKA.

GÖTEBORG.
Tryckt hos J. A. Granberg.
1873.

KONGL. BIBLIOTEKET STOCKHOLM

Burlington & Missouri-River Jernvägsbolag,

löpande ifrån **Burlington,** Jowa, till **Fort Kearny,** Nebraska,

har erhållit utaf

FÖRENTA STATERNAS REGERING

2,000,000 acres

af det vackraste och bördigaste jordbruksland i verlden.

Detta landområde erbjudes nu till salu åt verkliga nybyggare, till låga priser.

Tio års kredit.
Sex procents ränta.

Ingen del af köpesumman betalas förr än efter två års förlopp, endast räntan.

Flerfaldiga skandinaviska kolonier äro grundlagda på detta landområde; alla i stark tillväxt stadde, samt i goda omständigheter, i uppåtgående. Kolonisternas bref derifrån öfverensstämma alla deruti, att jorden är af den bästa art och beskaffenhet, klimatet sundt och godt, skördarne stora samt afsättningen lätt. Resande beskrifva denna trakt såsom varande särdeles skön och mycket att föredraga för jordbrukare.

Öfver 1,000 svenskar inflyttade till dessa kolonier under år 1872.

☞ Profver af jordmån och produkter kunna beses å bolagets kontor i Göteborg, hvarest äfven tillförlitliga och noggranna underrättelser kunna inhämtas.

Geo. S. Harris,
Landkommissionär för B. & M. R. R. R.
Burlington, Jowa. *Lincoln, Nebraska.*

Joseph E. Osborn,
Ombudsman.
Göteborg.

Hr H. Nisbeth, Aftonbladets resande korrespondent i Amerika, skrifver bland annat rörande de skandinaviska kolonierna, anlngda på detta jernvägsbolags land, följande:

»De (kolonisterna) berömde enstämmigt jordens godhet. Gödsling behöfde icke förekomma på 15 till 18 år, och afkastningen var i allmänhct från 20 ända upp till 34 bushels pr acre (hvete). Skogstilgången var visserligen sparsam, men deremot var det godt om kol, som endast kostade 15 cent pr bushel. Vattnet var godt och vintrarne icke strängare än att boskapen kunde gå ute hela året om.»

»Från Red Oak (i Jowa) företog jag i vagn några utflykter till i närheten boende svenska settlare. De hade endast varit i denna stat från 2 till 3 år, men voro redan i goda omständigheter och utgjordes till största delen af personer, som redan försökt sin lycka i Wisconsin och Illinois, men icke funnit sig belåtna der. Ett vackert skolhus hade de redan uppfört och voro just i färd med att samla ihop penningar till en kyrka. Klimatet och vattnet berömdes af alla, och hvad specielt

ARTESIAN SALT-WELL, SALT BASIN AND PRAIRIE, WEST OF LINCOLN, NEB.

Artesisk saltbrunn, naturlig saltbassin, slättland, wester från Lincoln, Nebraska.

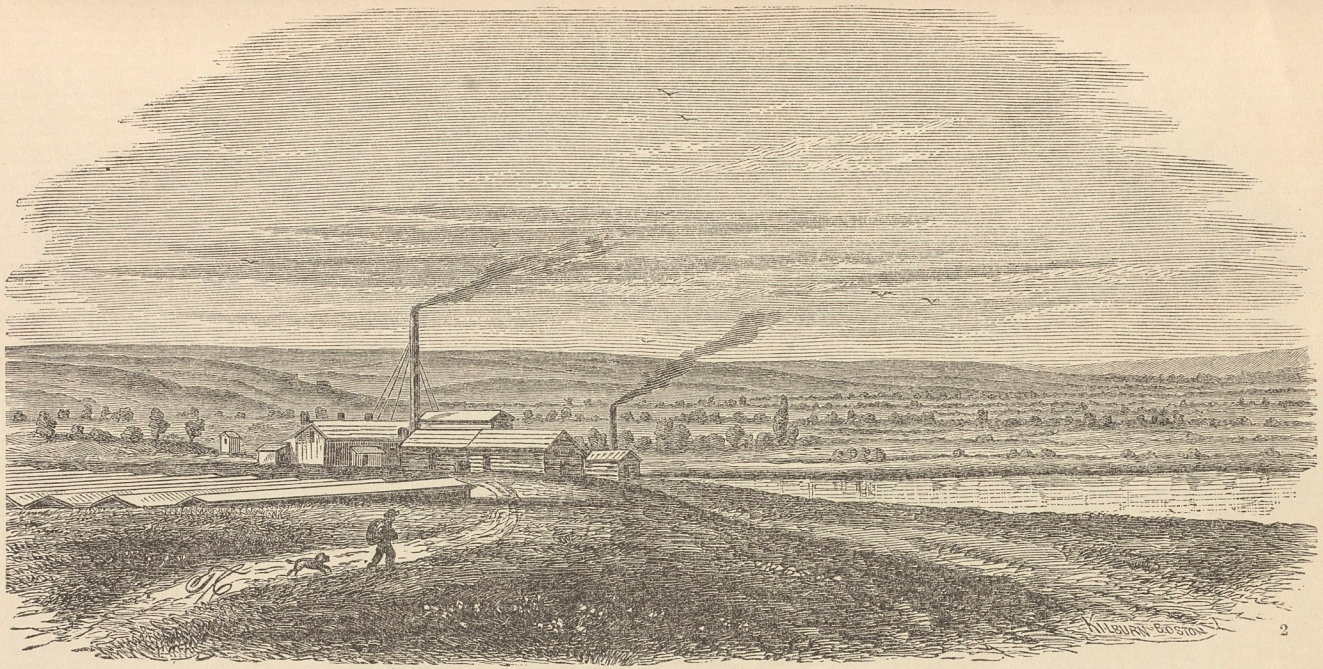

2

SALT BASIN AND SALT WORKS, AT LINCOLN, NEB.

Saltbaſſin och ſaltbruk wid ſtaden Lincoln, Nebraſka.

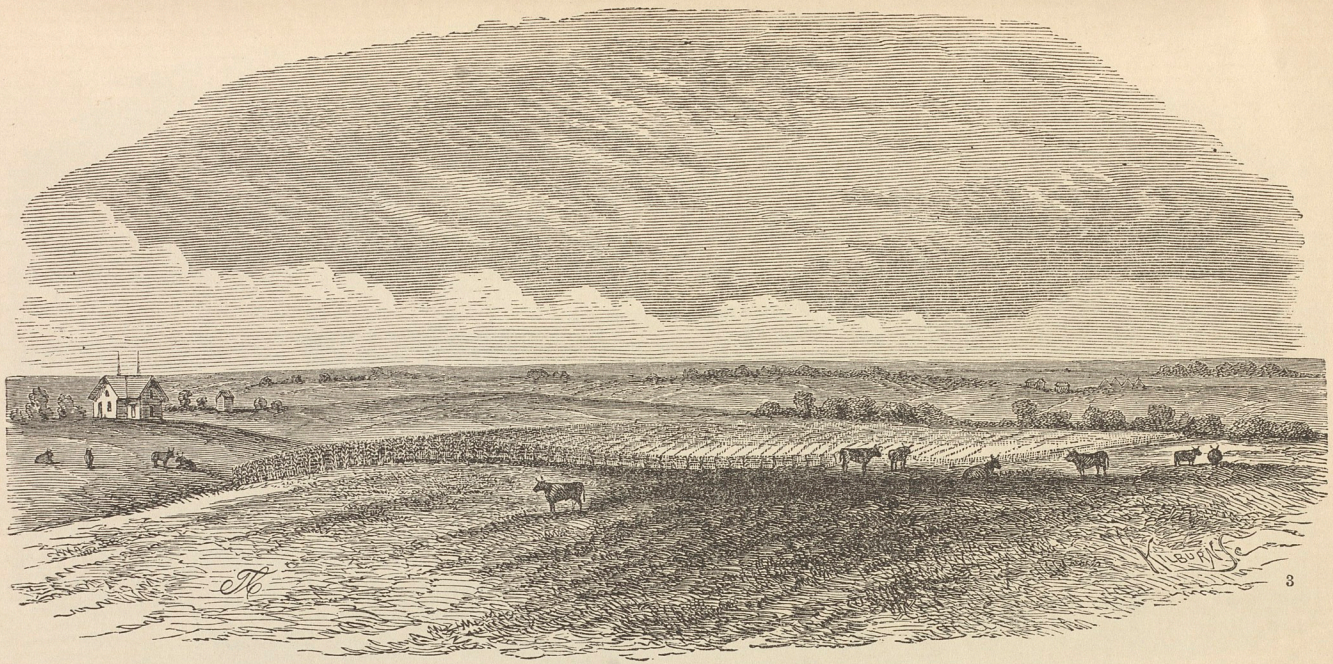

3

PRAIRIE, CORN-FIELD, AND CATTLE, SIX MILES WEST OF LINCOLN, NEB.

Slättland, majsfält, ſex mil weſter från Lincoln, Nebraſka.

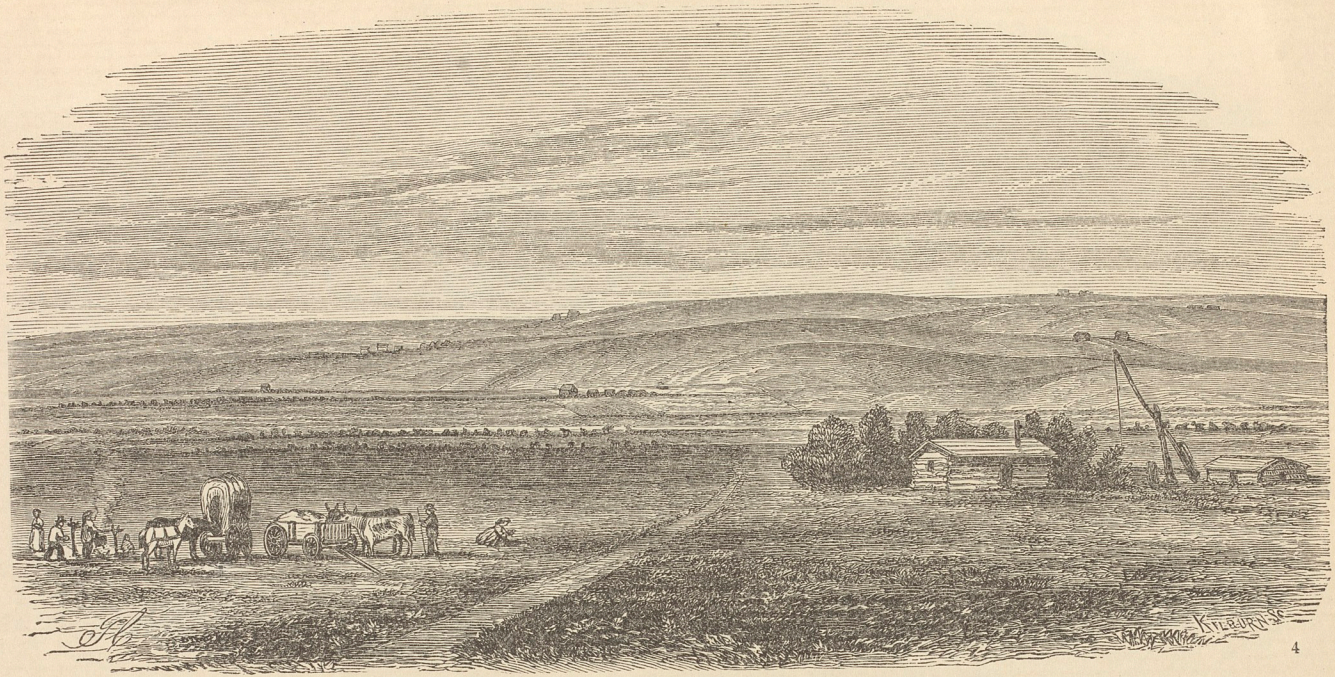

4

SOD HOUSE AND PRAIRIE, WITH CATTLE, NEAR WAVERLY, NEB.

Slättland, torfhus, boskapshjordar, nära Waverly, Nebraska.

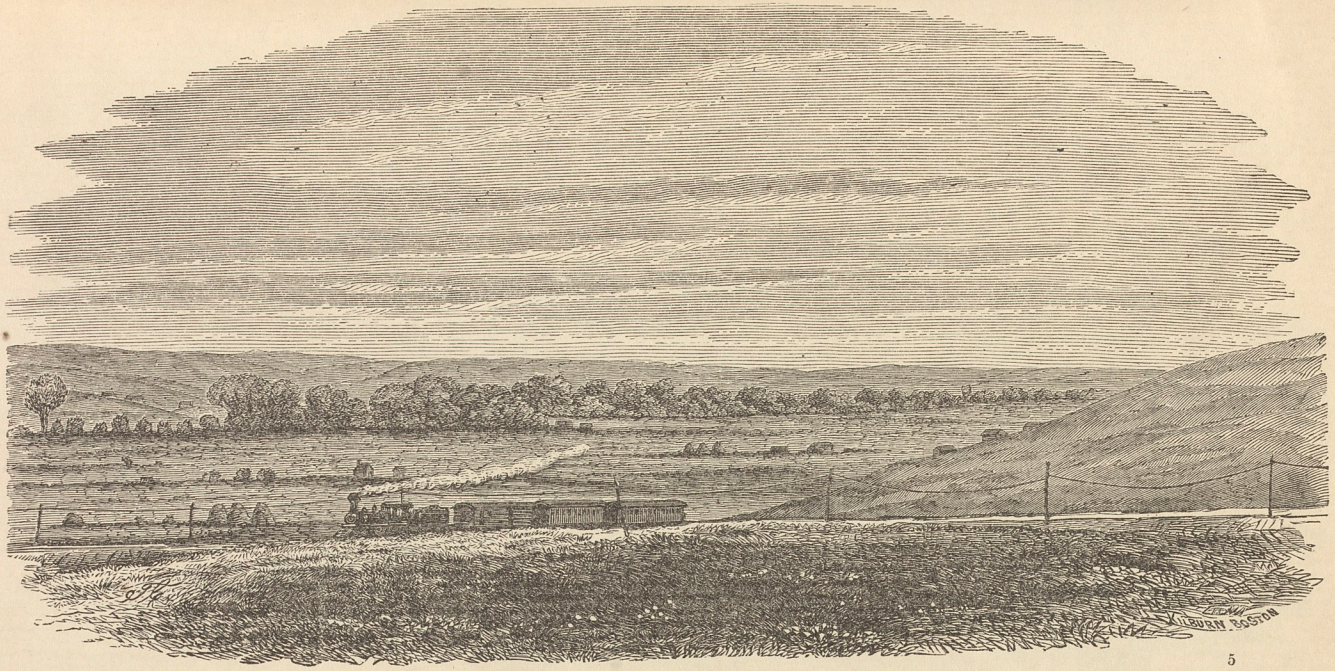

5

LOOKING DOWN THE BIG BLUE (WEST SIDE) FROM CRETE, NEB.

Nedre delen af stora Blåflodsdalen, utsigt från staden Crete.

AT CRETE, NEBRASKA.

Staden Cretes omgifningar.

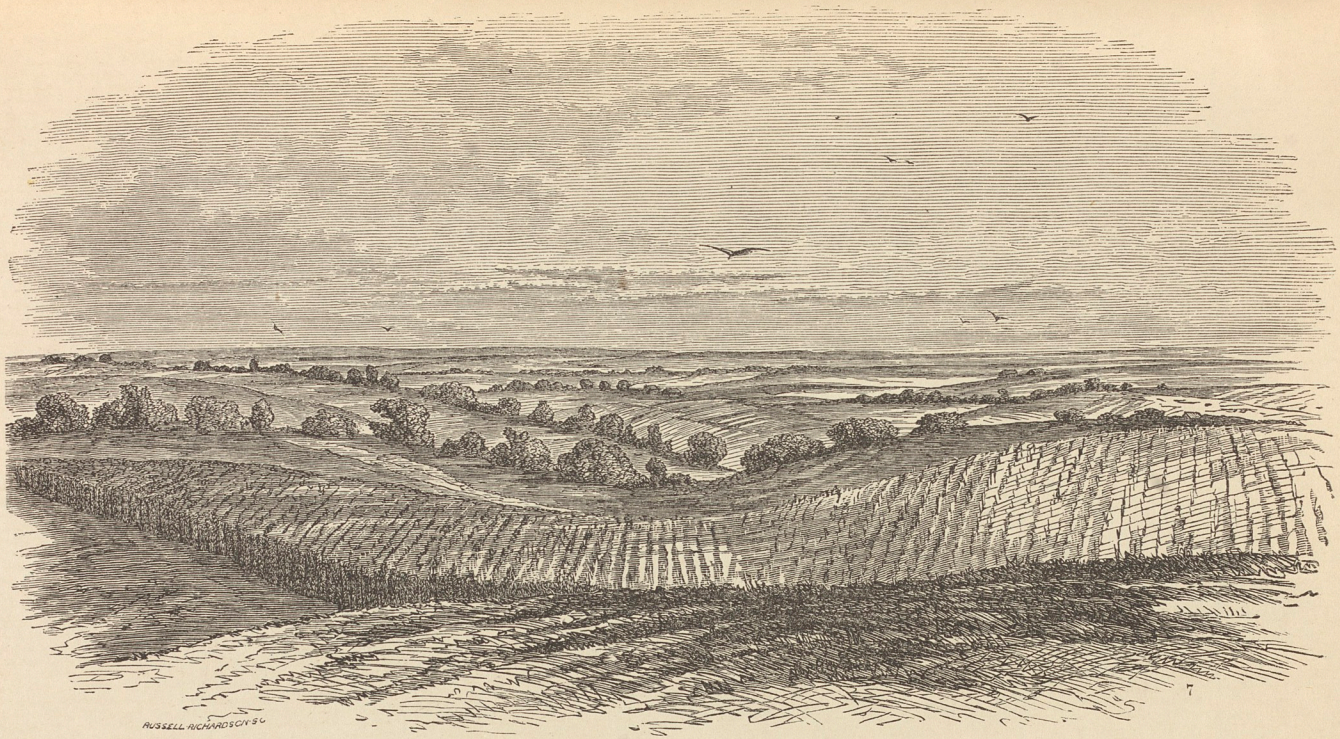

AT CRETE, NEB., LOOKING UP THE BIG BLUE VALLEY.

Öfre delen af stora Blåflodsdalen, utsigt från staden Crete.

PRAIRIE, TEN MILES EAST FROM LINCOLN, NEB.

Slättland, tio mil öster från Lincoln, Nebraska.

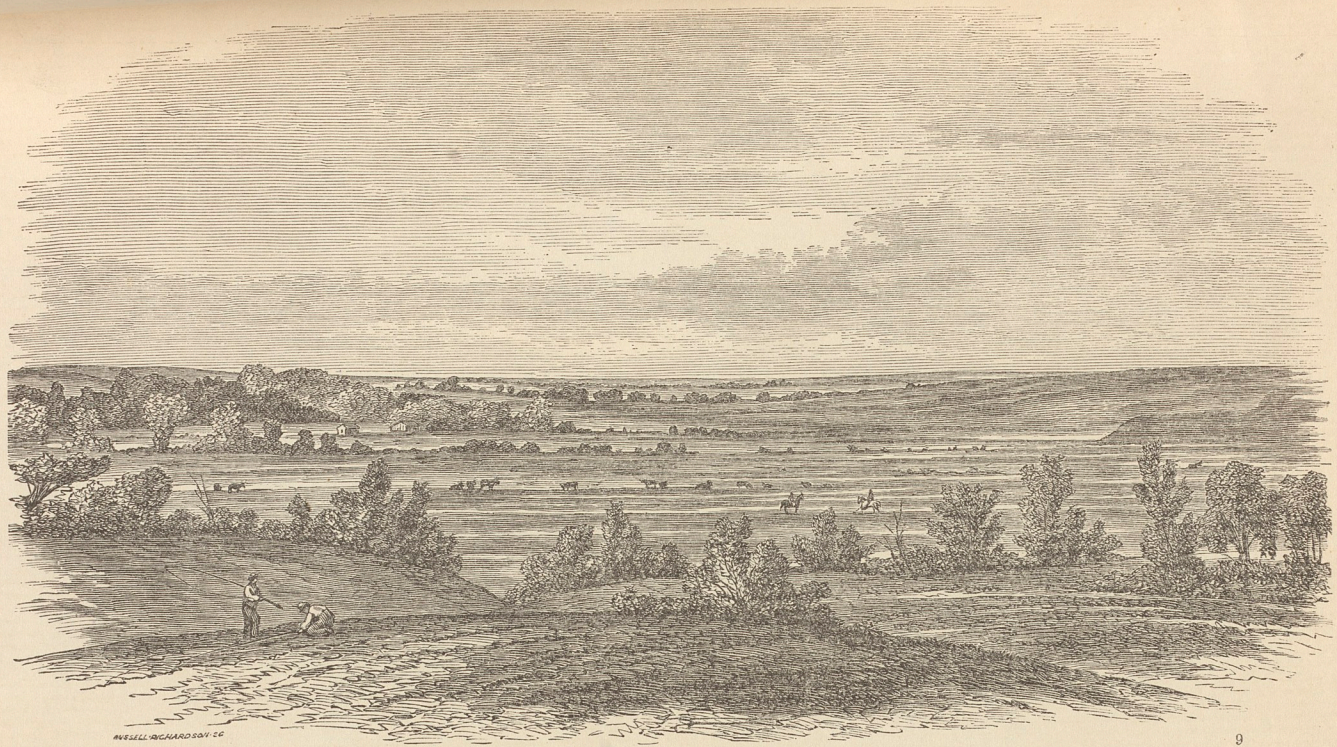

VALLEY OF THE BIG BLUE, SOUTH OF SEWARD, NEB.

Stora Blåflodsdalen, söder om Seward, Nebraska.

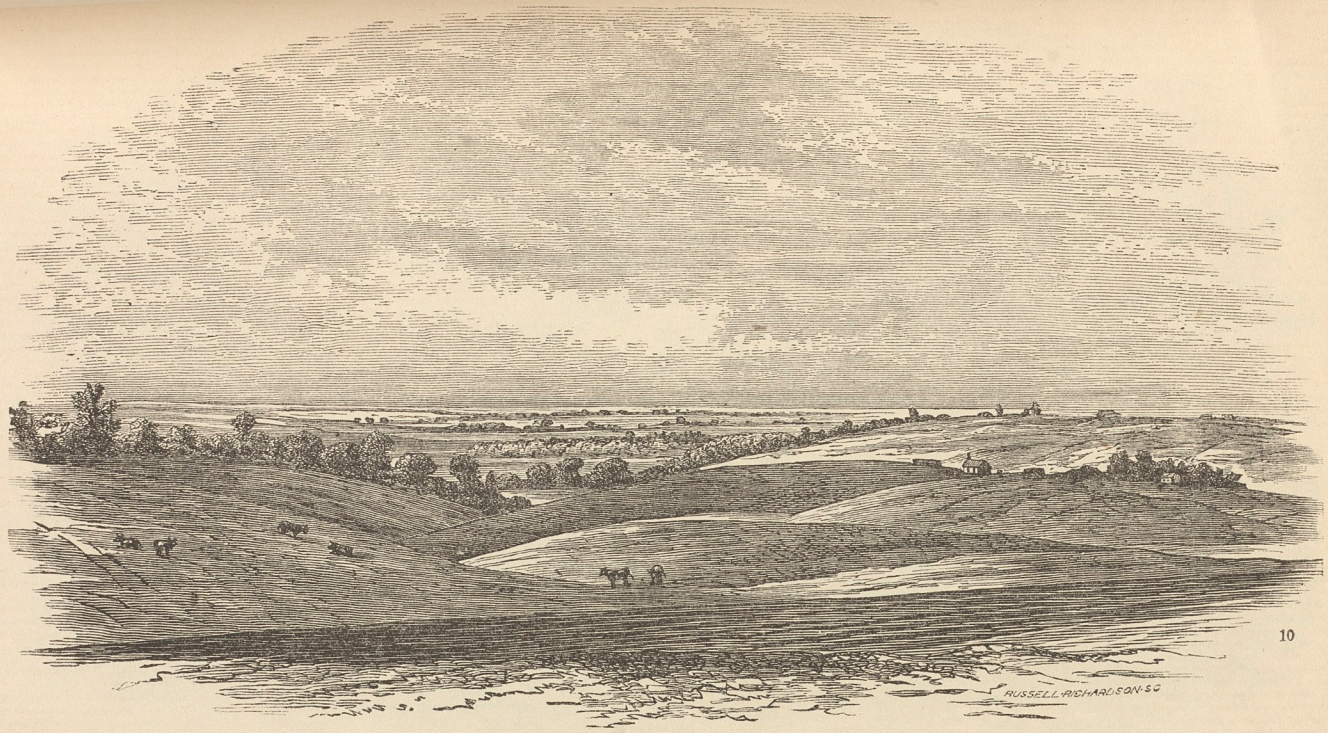

LOOKING NORTH-WEST FROM SEWARD, NEB.

Utsigt från Seward, Nebraska.

PLEASANT HILL, SALINE CO., NEB.

Staden Pleasant Hill, Saline Co, Nebraska.

ON TURKEY CREEK, SALINE CO., NEB.

Kalkonfloden, Saline Co, Nebraska.

PRAIRIE, EIGHT MILES EAST FROM LINCOLN, NEB.

Slättland, 8 mil öfter från Lincoln, Nebraska.

PRAIRIE DOG TOWN, IN THE FORKS OF BIG BLUE AND WEST BLUE, NEB.

Prairie-hundarnes kulor wid westra Blåflodens utlopp i stora Blåfloden.

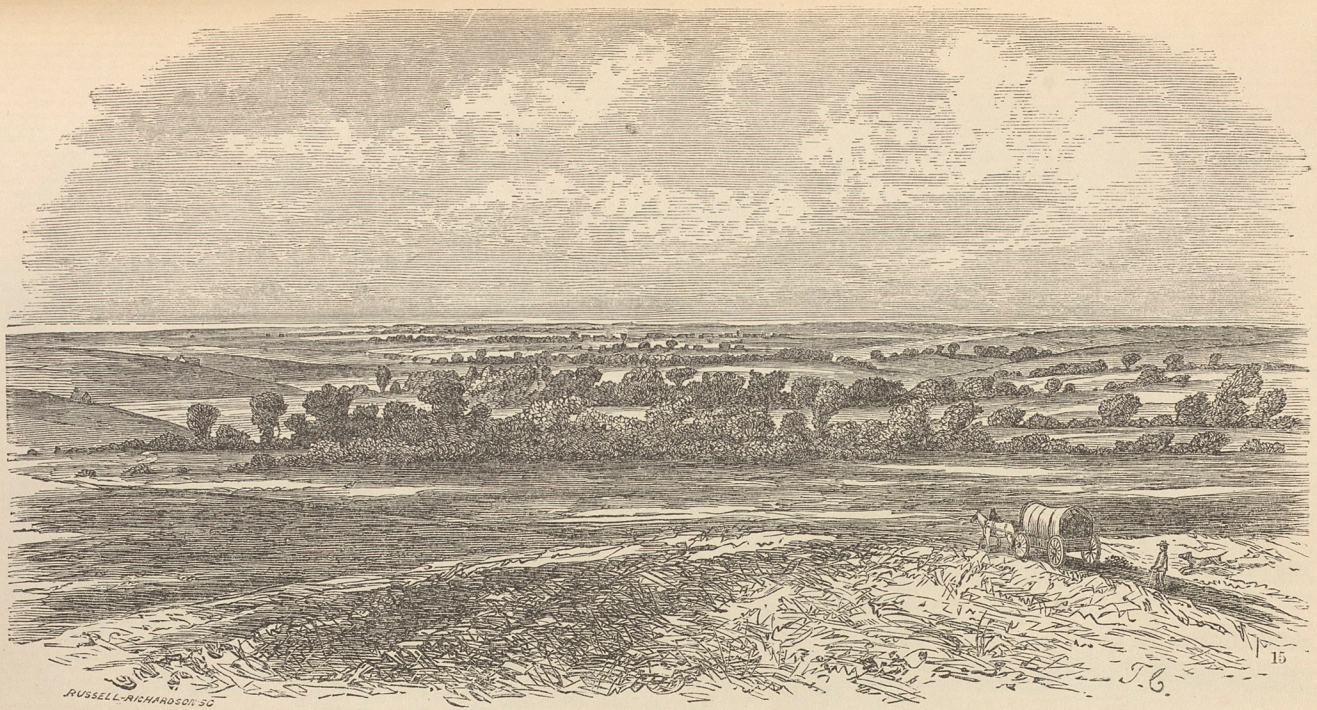

ON THE WEST BLUE, WEST OF CAMDEN, NEB.

Bläflodsdalen, wester från Camden, Nebraska.

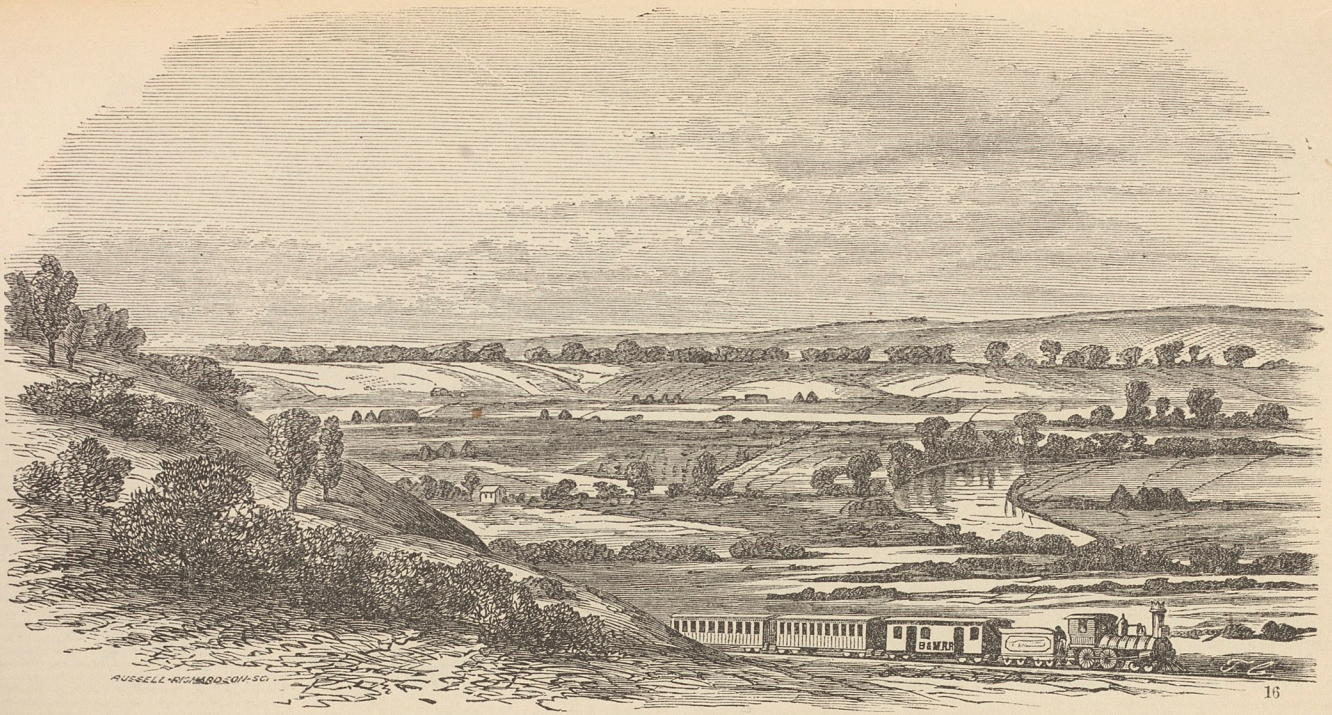

16

SALT CREEK VALLEY, WEST FROM ASHLAND, NEB.

Saltflodsdalen, wester från Ashland Nebraska.

WAUHOO VALLEY, NORTH OF ASHLAND, NEB.

Wanhoodalen, norr från Ashland, Nebraska.

18

LOOKING UP THE WEST BLUE, FROM THE FORKS OF BIG AND WEST BLUE, NEB.

Westra Bläflodsdalen.

ON THE BLUE, BETWEEN CAMDEN AND CRETE,—CRETE AT THE LEFT, IN THE DISTANCE.

Blåfloden, emellan Camden och Crete.

SALT CREEK, AT ASHLAND, NEB.,—LOOKING TOWARD THE PLATTE HILLS, FROM THE MILL HILL.

Saltfloden wid Ashland; på afstånd kullarne wid Plattfloden, Nebraska.

det senare beträffade, så var det betydligt bättre, påstodo de, än i Illinois, der källvattnet var så hårdt, att man icke kunde tvätta eller koka i detsamma.»

»Andra dagen ankommo vi till **Lincoln**, Nebraskas hufvudstad och i sitt slag ett underverk, när man betänker dess ungdom. Staten **Nebraska** är såsom stat i unionen nemligen icke äldre än sedan 1867, och hufvudstaden utstakades följande året midt på en flack och fullkomligt obebodd prärie. Och dock finnas der nu omkring 8,000 invånare, boende i prydliga, vackra stenhus, en storartad universitetsbyggnad, tvenne stora skolhus samt utanför staden äro under uppförande en större slottlik byggnad, afsedd att ersätta det otillräckliga tvåvåningshuset, som nu tjenar till fristad för sinnessjuka, samt ett större fängelse af sten, der cellsystemet skall komma att tillämpas. Hastigt som allting växer här, har man redan hunnit få en vacker början till skog och det skall icke dröja många år till, innan Lincoln, förutom egenskapen att vara en betydande stad, äfven räknas att vara en vacker.»

»I Lincoln hade jag äfven tillfälle att öfvervara staten **Nebraskas sjette årliga landtbruksutställning**, som hölls ett par mil utanför staden och der icke mindre än 25,000 dollars nedlagts i byggnader och öfriga anordningar. Jag var en flitig gäst der under ett par dagars tid och kunde icke annat än på det högsta förvåna mig öfver den otroliga materiella utveckling, som den unga staten synbarligen redan hunnit. Nebraska upptogs såsom stat först år 1867. Af hästar, oxar, kor, får, svin m. fl. nyttiga djur förekommo de vackraste exemplar man kunde tänka sig, och af jordens produkter funnos så vackra prof af spanmål af hvarje slag, potatis, äfven sötpotatis, äpplen, päron, pumpor och meloner, tomatoes, vindrufvor m. m., att jag villigt instämde med en tjock, resande engelsman, som sade, »att klimatet och jordmånen måste vara utmärkta i ett land, som kan frambringa sådane produkter.» 50,000 dollars utdelades såsom premier, och bland premietagarne befunno sig flere svenska farmare, som för omkring 3 år sedan slagit sig ned här i staten, utan annat att börja med än två tomma händer samt en okuflig vilja.»

»Från Lincoln styrde professor Butler och jag kosan ännu längre vesterut. Vi besökte de små städerna **Crete, Dorchester, Exeter, Fairmount, Grafton, Harward, Inland, Juniata, Kenesaw** och **Lowell**, i eller omkring hvilka vi funno godt om svenskar, de flesta jordbrukare, återstoden jernvägsarbetare och timmermän. Jernvägsarbetare förtjenade från 2 till $2^1/_2$ dollars och timmermännen vanligen 3 till 5 dollars om dagen. Logis och kost varierade mellan 4 och 5 dollars i veckan. Godt om arbete fanns det, liksom öfverallt i vestern, såväl här som i Minnesota. Jordbrukarne hade icke varit här länge, högst $2^1/_2$ till 3 år, men hade på denna tid lyckats förskaffa sig en bekymmerfri ställning, samt hade alla hopp om framtida välmåga.»

Ifrån ofvannämnde ställen reste hr Nisbeth ännu längre vester, till ett svenskt settlement, beläget i Republican-flods-dalen, sydvest ifrån Fort Kearney, hvarom han yttrar sig som följer:

»Det ifrågavarande svenska settlementet, som redan kallar sig »Republican City,» är tvifvelsutan det vestligaste i hela Amerika. Sina första innebyggare fick det den 20 Augusti 1870 uti 25 oförskräckta svenskar, hvilka, trotsande den fara, som ännu förefanns der, till följd af indianernas närhet, under ledning af en ung svensk vid namn F. A. Beiyon, djerft slogo sig ned der och först uppbygde ett slags fäste, i hvilket de alla till en början lefde. Snart sågo de dock att indianerna icke voro så farliga som de voro utskrikna till, och sedan de icke haft något annat obehag, än att en flock om 25 à 30 st. den 15 April året derpå gjorde en slags öfverrumpling, dervid några hästkreatur blefvo rödskinnens enda byte, beslöto sig nybyggarne, som under tiden förstärkts af nykomna svenskar, att utflytta på land, och der bo de också nu i lugn och frid, odlande den bördiga jorden samt fröjdande sig åt en stigande välmåga. De utgöra tillsamman omkring 150 perso-

ner och tillhörde i sitt gamla fosterland provinserna Östergötland, Wermland och Dalarne. Klimatet förklarade de vara godt och helsosamt; godt om skog och vatten finnes och de motse snart lättade kommunikationer.

Härifrån återtog hr Nisbeth sin resa österut och besökte kolonierna i Clay, York, Polk och Saunders countier, hvarom han yttrar sig som följer:

»Jag besökte först de i närheten af staden (York, York Co, Neb.) på till 4 mils distans boende svenskarne. Deras antal var mellan 30 och 40 och största delen af dem hade icke kommit direkt från Sverige, utan först försökt sin lycka i Illinois och Wisconsin, der det höga priset å jorden, från 50 till 70 dollars pr acre, snart tvang dem att söka sig ett nytt hem i Nebraska, der lika god jord fanns och der man kunde få den antingen för ingenting, om man tog guvernementsland, der sådant ännu fanns ledigt, eller ock köpa jernvägsland, då man hade att betala från 4 till 7 à 8 dollars pr acre, med åtnjutande af 10 års kredit. De hade varit här från 1 till 2 år, hade redan sina små beqväma hus uppbygda, samt voro alla tillfredsställda med sin nya ställning.»

»Från York gick jag vidare norrut till det ofvanför liggande svenska settlementet, som räknar omkring 200 personer och är beläget i Polk county. Det var mest nykommet folk, besynnerligt nog dock endast ett fåtal från Sverige, utan mest från andra stater, som redan äro för öfverbefolkade att kunna erbjuda billigt land. En del hade redan fått sina hus färdiga, och andra voro åter sysselsatta med uppförande af dylika. Jorden berömdes såsom synnerligt fruktbar, och settlementen genomflötos af åtskilliga små bäckar, som lemnade rikligt med vatten och i hvilkas närhet äfven fanns någon tillgång å timmer. Icke långt derifrån voro tomter utstakade till en ny stad, som man uteslutande afsåg att befolka med svenskar. Den hade redan fått namn. De kallade den för **Strongsburg.**»

»I ostlig riktning afgick jag sedan öfver prärien för att besöka det 30 mil norr om **Lincoln** belägna **Saunders county,** der efter uppgift flere svenska settlementer skulle finnas. Efter tvenne dagars resa i en brännande solhetta öfver en ändlös prärie, der nybyggarehusen endast på betydliga afstånd förekommo, nådde jag slutligen målet och var lycklig nog att genast träffa på en svensk, Nils Jönsson från Skåne, som för 3 år sedan ankom hit direkt från Sverige. Han var här den äldste settlaren, hade goda uthus och en tvåvånings manbygnad. Jag hade hos honom ett präktigt nattqvarter, undfägnades af hans vänliga hustru med en den präktigaste äppelpay, förutom många andra goda saker, och företog bittida på morgonen en lycklig rapphönsjagt, hvars lyckliga resultat jag ingalunda tillskrifver någon skicklighet från min sida såsom jägare, som icke fastmer den omständigheten att man knappast kunde gå 20 à 30 steg utan att störa upp stora flockar af dessa fåglar. I närheten lågo trenne stora svenska settlementer, ett benämndt Swedburgh, ett Alma och ett Edinburgh. I det första bodde 50 familjer, i det andra 150 och i det tredje 100, utgörande tillsammans öfver 1,000 personer. De flesta voro från Skåne och andra trakter af det sydliga Sverige. Präktiga majsfält, vacker boskap och väldiga svinhjordar mötte öfverallt ögat. Under de tvenne dagar jag reste omkring i dessa settlementer, fann jag öfverallt att farmarnes omständigheter voro goda och i uppåtgående, om än de senast ankomnas bostäder icke just erbjöde prima beqvämligheter.»